

ΤΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΕΙΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Από του Λούη του 1896 μέχρι του Κυριακίδη του 1946

Οι Ένδοξοι νικηταί κατά την διάρκειαν τής 50τίας

ζουται για την δόξα τής αθάνατης μας Πατρίδος στον στίβον τής αθλητικής αμιλλής και των ιδεών για τα οποία διακρίνομασ εϊ ένδοξοι πρόγονοί μας εις τον Μαραθώνα, τας θερμότητας και άλλους.

Αδελφίμαχοι τήν στιγμήν (ώρα 5.30 Αθηνών 5.30 ώρα Όσλο) εϊ Έλληνας δρομέας άποδόντες εις ένα τιτάνιον άγώνα 42 χιλιομέτρων, αντιμετώπιζοντες τους θρωλικούς δρομείς των Σκανδιναβικών, των Βαλτικών και των Χερών τής Δύσεως, για την δόξα των Έλληνικών χρωμάτων, τής Ελληνικής Πατρίδος.

Είθε ή νίκη να πέση τή μέντωκα των ένδοξων μαραθωνοδρόμων μας.

Ο «Αθλητισμός» με την εθικαία του μαραθωνίου αυτού δίδει χάρις των άναγκαστικών τον μίαν πιστήν άποκόμισην των 50 χρόνων του συγχρόνου Μαραθωνίου, που καθιερώθηκε πλέον άριστικώς εις όλος τας Χώρας ως ένα εκ των κυριωτέρων άγωνιστικών ιστορικής και συμβολικής σημασίας.

ΤΑ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΕΙΟΥ

Πενήντα δόκιμα χρόνια συνεκλήθησαν από την ιστορική εποχή των πρώτων συγχρόνων Ολυμπιακών Αγώνων, των οποίων την έναρξή με μεγάλην έπισημότητα, παρουσία 100.000 θεατών είχα κηρύξει ή τότε Βασιλεύς των Ελλήνων Γεώργιος ο Αος εις καλύτερον Παναθηναϊκό Στάδιον που κτίσθηκε επί τη εθικαία των άγώνων με χρυσά το μάλιστον Έθνικόν άθροισμα Γεωργίου Α΄ έπίσημα.

Το σημαντικότερον γεγονός των άγώνων αποτέλεσε τότε ή μαραθωνιακή δρόμος που περιέλαβε τον ήρωήρα, το άκαταμάχητον σθένος, την άσπαστη άντοχή και την εθικαία του Έλλήνος για την Πατρίδα του και ζήτους να διεκδικήσ ή βέλτερος έκδοσή της. Η ήρωα τής διακρίσεως του άγωνιστικού άποτέλεστος τον έκτακτον τής θρωλικής αντοχής του ρωσικού τρωος Φιλιππίδ ή άνελος ήρωες κέρχωνας από τον Μαραθώνα στην Αθήνα, για να άναγγείλει με την φωνή του στόματός τον ήρωήρα των Έλληνικών όλων άνακτιών τον βαρβαρον Παρών.

Το άγώνα αυτό από τότε συνηθισα καθε Έλληνακι καρδιά που ήρχισα έκείνη στο ήρωήρα των Έλληνων άθλητων. Και ή βέλτερος ανίας προετοιμασθήκα τότε κατά

μαγαλιώδη τρόπο μπροστά ο' ένα έξαλλο κοινό που κατελήθη από παραλήρημα χαράς όταν ή ήρωικός Μαραθωνιακός Σπύρος Λούης άρπαινε άθριμβουτς από τή προκύλια του σταδίου, κερδίζοντας άνετα την κλασική διαδρομή στον έξαιρετικώς για την εποχή εκείνη χρόνο των 2 ώρων 55 λεπτών και 20 δευτερολέπτων. Ο Έλληνικός ήρωήρας τότε ολοκληρώθηκε διαστ 11 λεπτά μετά την άρξην του Λούη εις το Στάδιον, εισήρχετο από τή προκύλια ή Έλληνη δρομέας Βασιλάκος και άρίσως κατόπιν ή Μπαλοκας.

Έχρησθή η παρόσον 50 δόκιμα χρόνια για να νουήσουν οι

ΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ

Μαραθωνιακός (42 χιλ. 125) 1) Σπύρος Λούης 2 ώρες 55 λεπτά 20 δευτερολέπτα 2) Βασιλάκος 3 ώρες 05 λεπτά 3) Δευτερολέπτα 3) Μπαλοκας 3 ώρες 06 λεπτά 30 δευτερολέπτα.

Άλλα τριπλούν 1) Κλάρκ (Αμ.) 4 μ. 34 2) Τάβλορ (Αμ.) 4 μ. 18. 3) Κόνολο (Αμ.) 6 μ. 11.

Έπί κοντή 1) Χόβν (Αμ.) 8μ. 30 2) Τάβλορ (Αμ.) 8μ. 28. 3) Θεοδωρόπουλος (Έλλάς) 2μ. 20.

Στρατοβολία 1) Γκάρρετ (Αμ.) 11μ. 22. 2) Γκρόκοκ (Έλλάς) 11μ.

Χόβαν (Γερ.) 3) Κέρως (Αμ.).

Έκτοτα ή Μαραθωνιακός δρόμος κατελήθη εις το πρόγραμμα όλων των Ολυμπιακών άγώνων. Αι άλλεπαίληλοι περιπέταται τής Έλλάδος κα οι πόλεμοι του 1897, του 1913, 1916 και 1920, έφίξαν σέ μαροσμού τής άθλητικής κίνησης του τόπου μας και το εθνικόν άκόντιο και ή βίσις άντικαταστήθηκαν με την χειροβίβη και το πολυβόλο που έκπερα τον θάνατο και την έρημωσ. Οι Ολυμπιακοί συνεχίσθηκαν εις Παρίσι, αλλά τον Μαραθωνιακόν τή ποραν ατήν, κέρδιζε Γάλλος έρωμάς, με χρόνον πολυ κατώτερον τή χρόνου του θριαμβευτὸ του

και πάλι και σέρθηκε αγέδον από τέρατα μέσα σέ άνθροστώδες ζήτησκραυγής και άρναστικότη συγκίνησης. Οι κριταί όμως έκέρωσαν τή νίκη του και ήθεώρησαν πρώτο νικητή τον Αμερικανόν Χάις. Πάντως όμως ή Βασίλισσα τής Αγγλίας Άλεξάνδρα, άπάνεμα στον Ντοράντο χρυσόν κούπαλλον για την μεγαλειώδη προσπάθειά του.

Από του έτους όμως έκείνου άρχίζε ή βασιλεία των Σκανδιναβών έρωτήων που είδικαίνονται εις την κλασικήν διαδρομήν. Στην Στοκχόλμη ένας Φινλανδός ή θρωλικός Κολεμάιναν κερδίζει τον μαραθωνιακόν με νέο ρεκόρ, ενθ στή Παρίσι ένας άλλος Φινλανδός ή Σπένροος κερδίζει και πάλι την Ολυμπιακή νίκη. Στή Αμστερταμ οι Σκανδιναβοί χάνουν τή πρωταία. Ένας μαροκινός ή Ελ Ουαφί, που παίρνει μέρος με τή Γαλλικά χρώματα κερδίζει την κοόρα. Στο Λός Άντζελες ένας Αργεντινός ή Ζαμπάλα τερματίζει με νέο ρεκόρ και πέφτει άναίσθητος από τέρατα.

Τέλος στή Βερολίνο ή Γίππον Κιτάϊ Σόν κατορθώνει δέκα χιλιόμετρα πρό του άναπέλου τέραματος ν' άποσπασθ από τούς άναπέλους του και να κερδίση την ιστορική κοόρα. Ο Κυριακίδης εις τούς άγώνας ατόσης μεταξί 45 μαραθωνοδρόμων τερματίζει ένδέκατος.

ΖΕΡΑΦ ΚΟΤΕ.—Ο Γαλλοκανναδός δρομέας γύρω στο όνομα του ή ποίου δημοτηγορήθηκε θρόλος κατά την πολιμικήν περίοδον, στή διασσημα τής όποίας έκέρδιζε τρεις φορές τον μαραθωνιακόν τής Βοστώνης σέ χρόνος ρεκόρ (2.28.29) και (2.28.28).

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ.—Νικητής του πενήτηκοστου μαραθωνιακού τής Βοστώνης με χρόνον 2.29.27 και ΤΖΩΝΥ ΚΕΛΑΥ (Αμερικη).—Νικητής τρεις φορές του μαραθωνιακού τής Βοστώνης με καλύτερο χρόνο 2.29.28.

Μετά την θριαμβευτικήν αυτήν νίκη τον Λούη, πρώτη φορά εις την Βοστώνην έκέρδιζε μεγάλη νίκη. Ας έκπικουμε ή καλή άρχη που έγινε έκαι να συνεχισθ και στή Όσλο και στή Λονδίνο. Εκπός να ξαναζήση ή παρβουσι και στή νίκης του μαραθωνιακού να γίνουσι κτήμα των Έλλήνων πρωταθλητών.

Π. ΚΟΜΝ...

Ο άθλητικός Μαραθωνιακός Λούης που με τον θριαμβό του στους Ολυμπιακούς τών Αθηνών (1896) έκαι να άναπέσει 100.000 Έλληνας άνετα. Άν ζήλας στήρα σέ έννοια ή γαρή και ύπερβασία για τή «άναπέσει» των έρωτήων του.

Την στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές ή κριτική έκτακτικώς Έλλήνων με άριστικώς αντοχήν, κατά στή πρώτην φορά τών γαρή, άναπέσει Έλλήνας άθληταί, οι μαραθωνοδρόμοι Στέλιος Κυριακίδης και Αθανάσιος Παρών άναπέσει.

Μιά ιστορική και απανία φωτογραφία που παροναίσει τή Παναθηναϊκό στάδιον κατά την τελευταία ήμερα των πρώτων Ολυμπιακών άγώνων τών Αθηνών του 1896. Ο διά σταυρού σημειούμενος είναι ή θρωλικός μαραθωνοδρόμος Σπύρος Λούης που διανύει εν μέσω πανευλαλισμού τή τελευταία μέτρα της κλασικής άποστάσεως. Σχηματισμόν διη τή προκύλια του σταδίου δειν είχαν κτισθεί άκόμη τότε.

ερωτηνολ Έλληνας τή συγκίνηση και την Έθνικη άθριμβουτς που έννοιον οι Έλληνας θεαταί τον πρώτον Ολυμπιακόν Άγώνων.

Την συγκίνηση ατήν μες την χάρησ ή Κυριακίδης με τον θριαμβό του τής Βοστώνης που έκπικουμε να έκτακτικώς και εις τή Όσλο.

Τα Έλληνικά χρώματα εις τούς πρώτους Ολυμπιακούς διαπείραν και εις άλλα άγώνισματα.

Έθεσ ποιοί ήσαν οι τρεις πρώτοι νικηταί έκάστου άγωνισματος εις τούς ιστορικούς έκείνους άγώνας.

16. 3) Ερόκπερον (Αγγ.) 10 μ. 06. 4) Λακόβολία 1) Γκρόστ (Αμ.) 29 μ. 14. 2) Πλοσκακοπούλος (Έλλάς) 28 μ. 28. 3) Βαροσ (Έλλάς) 26. 30.

Άλλα εις όρος 1) Κλάρκ (Αμ.) 1μ. 50. 2) Γκονολλο (Αμ.) 1μ. 17. 3) Γκάρρετ (Αμ.) 1 μ. 58.

1500 μ. 1) Φλάκ (Αβστον) 4.32.2. 2) Μιλίτικ (Αμ.) εις έκτακτικόν 3 μέτρων. 3) Δερροσζιό (Γερ.) 600 μ. 1) Φλάκ (Αβστ.) 2.11. 1 Ντιν (Ογγ.) 3) Γολάμης (Έλλάς) 400 μ. 1) Μπάρκα (Αμ.) 54.2. 1 Τζάβροον (Αμ.) 3) Χόβαν (Γερ.) 100 μ. 1) Μπάρκα (Αμ.) 12.

Καροθωνιακόν των Αθηνών.

Στή Λονδίνο το 1908, ή Μαραθωνιακός και πάλιν παρουσίασε το μεγαλύτερο ένδιαφέρον. Αβροβαίμασση έκαι έκέρδιζε ή προσπάθεια του ήρωήρα Πιέτρο Ντοράντο. Ήσαν έκείνη μέρα του Ιουλίου. Ένωσταν 40.000 θεατών, ή μικρόσπορος ήρωής δρομέας έμπαινε πρώτος στή Στάδιο σέ κατόστακ κλήροσ έκτακτικώς και άντι να σέρθη δεξιά, ήρωισα άριστέρα. Αφού άναλήθη τή λάθος του, άναπέσει πάλι δεξιά, έκαι στή βίσις του τον έκτακτικόν λαπαν. Έπεσε, σερκώθηκε, έκασα

Μιά ιστορική στιγμή. Ο Κυριακίδης τερματίζει στή Βοστώνη εν μέσω άποθεώσεως. Έπειτα από πενήντα δόκιμα χρόνια ή θριαμβος του Λούη ήπαναλαμβάνεται στή Βοστώνη από τον Κυριακίδη που με την νίκη του ξανααθωνισμε τή δόξα των άρχαιων μας πρόγονων.

Η κριτική ενός τέως πρωτοσυγγέμου...

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ, ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΙ ΧΡΥΣΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΗΣ ΠΥΓΜΑΧΙΑΣ ΜΑΣ
ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΣΑ ΒΑΡΗ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ
Η... ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ 1927 ΚΑΙ 1929!
...Λέει ή πρωτοσυγγέμος ρος Βασταρδός

ΟΙ ΔΥΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ ΑΘΛΗΤΑΙ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ, ΣΤΟΣΤΙΒΟ, ΣΤΗΝ ΠΛΗΗ, ΣΤΗΝ ΠΥΓΜΑΧΙΑ ΚΤΛ.